

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Dæmonem vnâ tentatione victum, alias pugnas lobo excitâsse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: Sit nomen Domini benedictum. Vides citharam percussam?

Quàm admirabile est hoc patientiæ constantisque animi exemplum? Iob diues, & Iob pauper eandem cecinit cantilenam. Semper luscinia fuit, tam in aduersis, quàm in prosperis, Deum laudauit. Vno die oues, boues, camelos, liberos amisit; vno momento ex Cræso Irus factus, ex felice miser. In omnibus his non peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est. Nec tamen etiam hanc virtutem Satanas magni æstimauit; eò quòd videret illum adhuc sano esse corpore. Censuit ergo eum maioribus catapultis quatiendum. Quia enim externa bona minora sunt, quàm quæ intra nos habentur, calumniatus est, Iobi patientiam nihili faciendam, quæ in amissione bonorum fortunæ appareret dumtaxat: eò quòd facile esset, ludere de alieno corio: *pellem*, inquebat, *pro pelle, & cuncta qua habet homo, dabit pro anima sua*: quæ vtique ei charior est, quàm pellis ouium, bouum, & camelorum, immò & liberorum. Vt igitur nullam non pateretur inuidus heros calamitatem, egressus Satanas à facie Domini, percussit Iob *ulcere pessimo, à planta pedis vsque ad verticem eius*. Vbi primò cognosci potest, non rectè ab Origene scriptum esse, dæmonem, qui semel ab aliquo sancto sit victus, nec eundem, nec alium hominem aggredi, vel tentare denuò audere, sed quasi in spiritali bello, à Christi militibus interimeretur, aut fugaretur cessare ab impugnando; non secus ac si id ageretur lege, & iure singularis certaminis, & humani duelli, in quo qui semel victus est, non permittitur victorem iterum prouocare. Sed aliter res habet. Etsi enim superbissimus Spiritus, vbi nulla victoriæ spes affulget, non facilè eundem hominem, in eadem materia, & rebus nihil mutatis, solet aggredi (quem admodum & Christum tantùm semel in eadem re aggressus est, quòd nihil se proficere posse cerneret, si secundò eandem rem fuggeret, vnde tandem consummata tentatione, recessit ab illo pudibundus, victoris aspectum fugiens, iterumque vinci timens) attamen temporis, vel rei, vel dispositionis condicione variata, meliorem occasionem nactus, idem spiritus eundem hominem centies, & sæpius tentat: scit enim multas munitissimas arces, tandem

IL

Iob. 2. 4.

Iob. 2. 7.

Orig. hom. 5.
super Iasvm.
Naue.

Calsiani col-
lat. 2. cap. 17.
Vide S. Thō.
4 p. q. 114. 11.

S. Greg. Na-
zianz. orat. 1.

2. Cor. 6. 4.

III.

Iob. 2. 7.

tandem expugnari, quæ ad primum, vel secundum insultum fortissimè restiterunt. Vnde docet Cassianus, vnum & eundem dæmonem, & per diuitias ac prosperitatem, & per iumentorum filiorumque interitum, & denique per omnis generis morbos ad DEVM blasphemandum incitasse. Deinde aduertenda est audentatoris: nam, more versuti Ducis, nostris nos rebus, nostra carne, nostro corpore, nobis ipsis nos impugnat, nec melioribus vti potest aut armis, aut instrumentis. *Cum eo hoste*, inquit, Nazianzenus, *dimicandum habemus, qui nos internè oppugnat, ac nobismet ipsis (quo nihil miserius est) tamquam armis in perniciem nostram utens, peccati morte nos afficit.* Itaque cum Iob sanus esset, cum diues & felix, conatus est vtrique animum eius corporis voluptatibus & carnis blandimentis emollire. Sed quia expertus est, eum rebus prosperis non euertere, sed simplicem & rectum stare; cepit eum diuersis machinis quatere, & tormentis corporis doloribusque voluit illum ad impatientiam, ad iram, ad diuinæ prouidentie contemptum adigere. Ita & nos in vtramque partem agitat. Saturo corpore ad luxuriam prouocat; famescente ad gulam. Diuitijs allicit ad auaritiam, paupertate ad furandū; honoribus ad arrogantiam, ignominia & iniurijs ad desperationem. Qua de causa rectè monet Apostolus, *ut exhibeamus nos DEI seruos & ministros, per gloriam & ignobilitatem; per infamiam & bonam famam, à dextris, & à sinistris.*

Quoniam igitur felicitate nihil effecit satan, ærumnis & morbis Iobum impleuit, quæ quidem paucis verbis indicantur, quando dicitur: *Egressus igitur satan à facie Domini percussit Iob ulcere pessimo, à planta pedis, usque ad verticem eius*, sed paucis his verbis multa indicantur, quæ passim Iob alibi explicat; ex cuius querimonijs & dictis optimi peritissimique medici, multorum morborum causas, genera, differentias, symptomata colligunt. Vnde & de cacodæmonis malitia, & de Iobi patientia potest fieri conjectura. Enimuerò illis ipsis paucis verbis multa insinuantur. Tempore pestis, ab vno sæpe ulcere immensus dolor & exitium venit. Diabolo non satis fuit, quòd *ulcere pessimo*, sed etiam, quòd *à planta pedis usque ad verticem eius*, eum percussisset. Atque ut etiam remedij solatium ei decisset, & lectus, & linteamina, pannie